

GENERÁLNA PROKURATÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Štúrova 2, 812 85 Bratislava

Číslo: XX/1 Gv 245/24/1000-23
EEČ: 2-1-3261-2025

Bratislava 08.09.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXXX**
Trestný čin: prečin: nepriama korupcia podľa § 336 odsek 1 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Odboru závažnej kriminality Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky

Podľa § 215 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nepriama korupcia podľa § 336 odsek 1 Trestného zákona
štádium: pokus podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

XXXXXX spoločne s XXXXX (ktorého vec je vedená v samostatnom trestnom konaní a o vine ktorého bolo právoplatne rozhodnuté) v presne nezistenom čase dňa 08.12.2017 v sídle obchodnej spoločnosti XXXXX, v rámci osobného rozhovoru uviedli XXXXX, že Kriminálny úrad finančnej správy SR má zase na neho niečo, pričom žiadali, aby do týždňa zaplatil 600.000 eur ako úplatok pre nestotožnené osoby z tohto úradu a 100.000 eur všetkým, čo okolo toho behajú, pričom peniaze mali slúžiť nato, aby neboli odovzdané operatívne zistenia a iné zistenia pre podozrenie z daňovej trestnej činnosti XXXXX, jeho manželky XXXXX a jeho švagra XXXXX, vyšetrovateľovi na realizáciu, pričom XXXXX pôvodne s vyplatením tejto finančnej čiastky pre Kriminálny úrad finančnej správy SR súhlasil, ale neskôr odmietol zaplatiť požadovanú sumu, a to aj napriek tomu, že v presne nezistenom období od 15.12.2017 do 20.12.2017 v XXXXX, ho následne osobne kontaktoval obvinený XXXXX a XXXXX s tým, aby požadovanú sumu zaplatil, nakoľko je situácia vážna, k čomu už však XXXXX nepristúpil,

lebo trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Odôvodnenie:

Dňa 23.03.2020 bolo vyšetrovateľom národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, odboru Východ, 4. oddelenia vyšetrovania, pod spisovou značkou ČVS:PPZ-105/NKA-VY4-2020 podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku (ďalej aj len „Tr. por.“), začaté trestné stíhanie vo veci zločinu „Založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny“ v zmysle ustanovenia § 296 Trestného zákona (ďalej aj len „Tr. zák.“), na tom skutkovom základe ako je to uvedené vo výrokovej časti predmetného uznesenia.

Počas vykonávania procesných úkonov v uvedenej trestnej veci vyplynuli skutočnosti, pre ktoré bolo potrebné v uvedenom konaní, z dôvodu priamej súvislosti, spojiť ďalšie trestné konania vo veci aj pre inú trestnú činnosť, ktorá z vykonaného vyšetrovania vyplynula. Z uvedeného dôvodu bolo dňa 09.11.2020 vydané uznesenie o spojení vecí v zmysle ustanovenia § 21 ods. 3 Tr. por., s poukazom na § 18 ods. 1 Tr. por. vo veci prečinu „*Nepriama korupcia*“ podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona, vedeného na národnej kriminálnej agentúre, odbor Východ, pod ČVS:PPZ-91/NKA-VY2-2020 a vo veci obzvlášť závažného zločinu „*Vydieranie*“ podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., vedeného na národnej kriminálnej agentúre, odbor Východ, pod ČVS:PPZ-92/NKA-VY2-2020.

Dňa 24.11.2020 vydal vyšetrovateľ NAKA P PZ uznesenie pod ČVS:PPZ-105/NKA-VY4-2020 podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por., v ktorom začal trestné stíhanie v bode 3/ predmetného uznesenia, a v ktorom súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie osobám XXXXX, za pokračovací obzvlášť závažný zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i) Trestného zákona, spáchaného vo viacčinnom súbehu s obzvlášť závažným zločinom legalizácia príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona podľa bodu 1/ predmetného uznesenia, podľa bodu 2/ predmetného uznesenia v štádiu pokusu v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 Trestného zákona a podľa bodu 3/ predmetného uznesenia za zločin podplácanie podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX pre pokračovací obzvlášť závažný zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i) Trestného zákona, spáchaného vo viacčinnom súbehu s obzvlášť závažným zločinom legalizácia príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona podľa bodu 1/ predmetného uznesenia, podľa bodu 2/ predmetného uznesenia v štádiu pokusu v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 Trestného zákona na tam uvedenom skutkovom základe.

Napokon dňa 18.01.2021 bola vyšetrovateľom NAKA P PZ uznesením pod ČVS:PPZ-105/NKA-VY4-2020 trestná vec obvineného XXXXX, narodený XXXXX XXXXX trvale bytom XXXXX, 044 14 XXXXX (ďalej aj len „obvinený“) postupom podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku /per analogiam/ s poukazom na § 18 ods. 1 Trestného poriadku vylúčená na samostatné trestné konanie pod ČVS: PPZ-7/NKA-VY4-2021.

Dňa 21.01.2021 bol obvinený XXXXX vo vylúčenej trestnej veci opätovne vypočutý, pričom uviedol, že k „predmetnej veci som bol ako obvinený vypočutý v dňoch 24.11.2020, 10.12.2020 a 18.12.2020, kde som sa ku skutku plne priznal. Ku skutku, ktorý sa mi kladie za vinu, tak ako je uvedený v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 24.11.2020, kde bolo konanie vedené pod ČVS: PPZ-105/NKA-VY4-2020 uvádzam, že po vylúčení na samostatné konanie zo dňa 18.01.2021 chcem a budem vypovedať v plnom rozsahu. Ku skutku, ktorý sa mi kladie za vinu v predmetnom uznesení zo dňa 24.11.2020 sa v plnej miere priznávam, pričom tento skutok ľutujem.“

Následne v rámci tohto výsluchu podrobne k veci vypovedal a popísal aj mieru účasti ostatných osôb na stíhanej trestnej činnosti.

To znamená, že v dňoch 10.12.2020 a 18.12.2020 bol obvinený XXXXX v posudzovanej veci (ešte pred jej vylúčením na samostatné konanie) vypočutý, pričom k trestnej činnosti sa priznal a túto oľutoval. Rovnaký postup obvinený XXXXX uplatnil aj po vylúčení jeho trestnej veci na samostatné konanie, kde bol vypočutý dňa 21.01.2021, kedy sa opätovne k trestnej činnosti priznal a vyjadril vôľu spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní aj v iných trestných veciach, pričom túto spoluprácu aj začal naplňovať.

Následne bol dňa 17.02.2021 XXXXX vypočutý v procesnom postavení svedka v pôvodnej trestnej veci pod ČVS: PPZ-105/NKA-VY4-2020 v tzv. kmeňovej kauze „Babylon“, vedenej pôvodne na Úrade špeciálnej prokuratúry GP SR (ďalej len „ÚŠP“) pod sp. zn. VII/2 GV 46/20/1000, kde podrobne vypovedal vo vzťahu k obvineným osobám: XXXXX, pričom týchto usvedčoval z predmetnej trestnej činnosti.

Taktiež je dôvodné uviesť, že v trestnej veci, z ktorej bol obvinený XXXXX vylúčený na samostatné trestné konanie, podal prokurátor vtedajšieho ÚŠP dňa 17.05.2021 pod sp. zn. VII/2 GV 46/20/1000 obžalobu na XXXXX XXXXX a XXXXX pre pokračovací obzvlášť závažný zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby.

Táto vec bola vedená na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica (ďalej aj len „ŠTS alebo „súd“) pod sp. zn. 13T 6/2021, pričom súd v tejto veci uskutočnil sériu hlavných pojednávaní, na ktorých vykonal pomerne rozsiahle dokazovanie. V tomto konaní vypovedal ako svedok aj XXXXX, pričom zotrval na svojich výpovediach z prípravného konania.

Napokon ŠTS v zmysle rozsudku pod sp. zn. 13T 6/2021 zo dňa 29.02.2024 rozhodol tak, že obžalovaní XXXXX, XXXXX a XXXXX boli oslobodení postupom podľa § 285 a) Tr. por. v celom rozsahu pre skutok v bode 1/ obžaloby (vydieranie a legalizácia príjmu z trestnej činnosti), a to preto, že nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Naproti tomu ŠTS uznal vinu v bode 2/ obžaloby u obž. XXXXX, u ktorého bol však skutok právne posúdený ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods.1 Tr. zák. Súd v tejto súvislosti poukázal práve na výpoveď svedka XXXXX, ktorej uveril.

Taktiež súd uznal za vinného obž. XXXXX pre skutok v bode 3/ obžaloby, právne posúdený ako trestný čin podplácania podľa § 333 Tr. zák.

Proti oslobodzujúcej časti rozsudku podal prokurátor ÚŠP odvolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „NS SR“).

S účinnosťou od 20.03.2024 došlo k zrušeniu ÚŠP a vec bola potom zverená v zmysle výnimky v zmysle ust. § 51 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov do pôsobnosti GP SR, v dôsledku čoho bola vec zaevidovaná pod sp. zn. **XX/1 Gv 245/24/1000**, ktorú má doposiaľ. Vybavovaním veci bol v zmysle opatrenia generálneho prokurátora SR zo dňa 23.04.2024 a následných organizačných aktov poverený prokurátor GP SR.

Vzhľadom na vyššie uvedenú genézu prípadu, vydal preto prokurátor GP SR dňa 26.07.2024 uznesenie pod č.k. XX/1 Gv 245/24/1000-9, ktorým trestné stíhanie obv. XXXXX podľa § 228 ods. 3 Trestného poriadku prerušil, nakoľko bolo dôvodné počkať na závery odvolacieho konania v trestnej veci obž. PaedDr. Arpáša a spol., kde rozhodol rozsudkom ŠTS v konaní pod sp. zn. 13T 6/2021.

Dňa 24.06.2025 sa v trestnej veci obž. XXXXX a spol. konalo na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) pod sp. zn. 2 To 7/2024 verejné zasadnutie, pričom bolo rozhodnuté v merite veci.

Konkrétne bol najvyšším súdom vyhlásený rozsudok, ktorým boli obžalovaní XXXXX uznaní vinnými pre korupčnú trestnú činnosť (prečin nepriamej korupcie a prečin podplácania), v podstate na tom skutkovom základe, ako rozhodol ŠTS rozsudkom zo dňa 29.02.2024.

Odvolací súd právne posúdil skutky vyššie menovaných obžalovaných aj v zmysle novely Trestného zákona účinnej od 06.08.2024, resp. podľa najpriaznivejšieho zákona, a preto im uložil podmienené tresty odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou na 5 rokov. Súčasne NS SR rozhodol tak, že odvolanie prokurátora postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol, teda i v časti, kde bol ŠTS vyhlásený oslobodzujúci verdikt.

S poukazom na naposledy uvedený fakt, bolo preto potrebné vydať uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní obvineného XXXXX, a preto tak rozhodol prokurátor GP SR v rámci uznesenia v zmysle § 228 ods. 5 Tr. por. pod č.k. XX/1 Gv 245/24/1000-17 zo dňa 01.07.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.07.2025.

V nadväznosti na vyššie uvedené, upozornil preto prokurátor GP SR postupom v zmysle § 234 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku per analogiam obvineného a poškodeného o tom, že skutok pôvodne právne kvalifikovaný ako:

obzvlášť závažný zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (uvedený v uznesení vyšetrovateľa vtedajšieho odboru Východ národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pod ČVS:PPZ-105/NKA-VY4-2020 zo dňa 24.11.2020 v bode 2/)

bude v ďalšom trestnom stíhaní právne posudzovaný ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 v znení zákona č. 264/2017 Z.z. účinného do 31. decembra 2017.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje Trestný poriadok.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. por. v trestnom konaní treba dokazovať najmä

- a) či sa stal skutok a či má znaky trestného činu,
- b) kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok,
- c) závažnosť činu vrátane príčin a podmienok jeho spáchania,

...

Podľa § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por. **prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie obvineného, ak je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.**

Tr. por. teda predpisuje **tzv. zásadu náležitého zistenia skutkového stavu a zásadu voľného hodnotenia dôkazov**. To znamená, že zákon predpisuje zistiť stav veci minimálne v miere náležitého zistenia skutkového stavu ohľadom posudzovaného skutku, nestanovuje však žiadnu formálnu schému hodnovernosti konkrétnych dôkazov, rovnako nie je ani explicitne daná potrebná miera (váha) dôkazov nevyhnutná na preukázanie nejakej skutočnosti. Dôkazy v ich komplexnosti však musia tvoriť súvislý celok (reťaz) vedúcu bez rozumných pochybností k tomu záveru, že sú dostatočne ozrejmené skutočnosti predpokladané ust. § 119 ods. 1 Tr. por.

Zhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich súhrne, v súlade so zásadou uvedenou v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., je potrebné v tomto štádiu konania dospieť k odôvodnenému záveru, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie sa stal, je korupčným trestným činom a spáchal ho i obvinený XXXXX.

Prioritne možno zvýrazniť, že po zohľadnení rozsudku ŠTS pod sp. zn. 13T 6/2021 zo dňa 29.02.2024 a najmä rozsudku NS SR pod sp. zn. 2 To 7/2024 zo dňa 24.06.2025 je možné konštatovať nasledovné skutkové a právne závery:

Ku stíhanému skutku, ktorý je predmetom tohto uznesenia, vypovedali svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX. Priamym aktérom (svedkom) predmetného skutku bol však len samotný XXXXX a obvinený XXXXX. Ostatné osoby len sprostredkovali informácie (ktoré mali najmä z počutia), avšak na vyšetrovanej udalosti (stretnutie zo dňa 08.12.20217) priamo prítomné neboli. To platí aj v prípade XXXXX, ktorý bol prítomný až na druhom osobnom stretnutí v decembri 2017, kde opätovne požadovali spoločne s obv. Timkom o vyplatenie sumy 600.000 eur ako úplatku pre KÚFS. Dôležité je však, že výpovede XXXXX podporovali aj súkromné nahrávky, ktoré vyhotovil XXXXX XXXXX, a ktoré vydal do trestného konania.

Kľúčové je ďalej uviesť, že i sudy u pôvodne spoluobvinených XXXXX, XXXXX právoplatne uzavreli, že v prípade skutku, ktorý je predmetom tohto uznesenia, sa skutok stal, je trestným činom nepriamej korupcie a dopustil sa ho XXXXX.

ŠTS v rámci rozsudku zo dňa 29.02.2024 k tomu výslovne uviedol:

„Vykonaným dokazovaním bolo preukázane, a to výpoveďou svedka XXXXX, ako aj svedka XXXXX a aj výpoveďou obžalovaného XXXXX, že skutočne 08.12.2017 v sídle spoločnosti Podtatranská hydina došlo medzi nimi k stretnutiu. Na tomto stretnutí XXXXX počas rozhovoru, kde opísal situáciu týkajúcu sa preverovania a celkovým vedením trestného stíhania XXXXX, pričom počas tohto rozhovoru požadoval od XXXXX sumu 600.000 eur pre Kriminálny úrad Finančnej správy a následne po 100.000,- Euro všetkým čo okolo toho behajú za to, aby neboli odovzdané operatívne zistenia a iné zistenia pre podozrenia z daňovej trestnej činnosti XXXXX a jeho rodinných príslušníkov vyšetrovateľovi na realizáciu. Títo svedkovia zhodne popísali skutočnosti súvisiace s rozhovorom medzi nimi a obžalovaným XXXXX. Výpovede týchto dvoch svedkov sú potvrdzovane aj zvukovými nahrávkami, a to zvukovou nahrávkou zo dňa 08.12.2017, ako aj následnou zvukovou nahrávkou z rozhovoru medzi svedkom XXXXX. Obsah zvukovej nahrávky z 08.12.2017 potvrdzuje jednoznačne výpovede svedka TXXXXX Zo zvukovej nahrávky jednoznačne vyplýva, že v úvode XXXXX popisoval situáciu v akej sa poškodený nachádza a že čo je potrebné urobiť pre to, aby sa vec zastavila, resp. aby sa neposunula vec na ďalšiu realizáciu. Počas tohto rozhovoru XXXXX konkrétne uvádza „takže XXXXX mi povedal na rovinu, títo ľudia by chceli minimálne 600.000. V ďalšej časti rozhovoru, keď sa svedok XXXXX XXXXX na to čo v danej situácii je potrebné spraviť, mu XXXXX uviedol, že „čo najrýchlejšie zaplatiť 600.000,- Eur“. Z obsahu rozhovoru vyplýva, že svedok XXXXX s podmienkou XXXXX súhlasil. Z obsahu rozhovoru vyplýva, že šlo o bežný rozhovor, nešlo o hrozby násillia zo strany obžalovaného XXXXX Obžalovaný XXXXX sa nijakým spôsobom nevyhrážal poškodenému, nehrozil mu násillím, ani bezprostredne, ani v budúcnosti. Z obsahu ďalšej zvukovej nahrávky vyplýva, že svedok XXXXX sa snaží eliminovať požiadavku tým spôsobom, že by to vyplatil. Výpovede svedkov XXXXX ako aj zvukove nahrávky predložene svedkom XXXXX jednoznačne preukazujú, že obžalovaný XXXXX žiadal sumu 600.000,- Euro, ako

úplatok za to, že bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, teda pre Kriminálny úrad Finančnej správy. Na základe skutkových zistení na hlavnom pojednávaní bola upravená skutková veta obžaloby podľa zisteného skutkového stavu veci a následne konanie obžalovaného XXXXX bolo kvalifikované ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona.“

S vyššie uvedenými skutkovými a právnymi závermi ohľadom skutku v bode 2/ obžaloby prokurátora ÚŠP pod sp. zn. VII/2 Gv 46/20/1000 (ide o skutok, ktorý je predmetom tohto uznesenia) sa stotožnil aj najvyšší súd.

Povedané inak, súdy v uvedenom prípade právoplatne uzavreli, že aktivita pôvodne obžalovaných XXXXX, XXXXX a XXXXX nemala smerom k poškodenému Konkoľovi charakter vydierania, keďže tento sám dobrovoľne platil a odovzdával finančné prostriedky smerom k týmto osobám.

Vyššie uvedené skutkové a právne závery ŠTS a NS SR je pochopiteľne nevyhnutné rešpektovať a tieto náležite zohľadniť aj v prípade obvineného XXXXX. V opačnom prípade by došlo k stavu právnej neistoty, resp. k stavu ignorancie právoplatného súdneho rozhodnutia. Navyše v danom prípade vyslovil svoj právny názor najvyšší súd, a preto opätovne platí, že tento stav je potrebné rešpektovať. Aj z tohto dôvodu došlo preto k zmene právnej kvalifikácie skutku, ktorý je predmetom tohto uznesenia.

To znamená, že právne závery ohľadom viny XXXXX pri totožnom skutku sú potom celkom pochopiteľne použiteľné aj u obvineného XXXXX, ktorého účasť na stíhanej trestnej činnosti bola tzv. sekundárna, keďže plnil úlohu tzv. sprostredkovateľa. Uvedené je zrejmé aj z predloženej súkromnej nahrávky od XXXXX z ktorej vyplýva, že dominanciu pri rozhovore mal XXXXX

Napokon aj ŠTS v konaní pod sp. zn. 13T 6/2021 v rámci rozsudku uzavrel, že „XXXXX bol prostredníkom medzi poškodeným a obžalovaným XXXXX.“

Je taktiež zrejmé, že všetky aktivity, ktoré mali byť v prospech XXXXX vykonávané (vybavované) mali byť práve v réžii XXXXX a XXXXX. Aj z uvedeného potom rezultuje, že úloha obvineného XXXXX v prípade bola vedľajšia, t.j. sekundárna.

Možno preto uzavrieť, že pokiaľ dôkazný stav prípadu neumožňoval vykonať záver o naplnení zákonných znakov trestného činu vydierania podľa § 189 Tr. zák. u pôvodne obžalovaných XXXXX, XXXXX a XXXXX, tak o to menej to bude platiť u obvineného XXXXX, ktorý navyše pôvodne spolupracoval s OČTK a výrazným spôsobom napomohol k usvedčeniu XXXXX z korupčnej trestnej činnosti.

Žiada sa pritom doplniť, že obvinený XXXXX spolupracoval s OČTK aj v iných trestných konaniach, a to opätovne pri zisťovaní a usvedčovaní páchatelov korupcie. Išlo o trestné veci vedené pôvodne na NAKA pod ČVS:PPZ-197/NKA-VY2-2020, resp. ČVS:PPZ-147/NKA-VY4-2021.

V nadväznosti na vyššie uvedené je potrebné taktiež poukázať i na zásadu „*in dubio pro reo*“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá je jednou z

kľúčových zásad aplikujúcich sa v rámci trestného konania, pričom táto zásada, ktorá vychádza z právnych myšlienok rímskeho práva, je ako táka neoddeliteľne spätá so **zásadou prezumpcie nevinu**, ktorá je súčasťou medzinárodnej, ústavnej, ale i zákonnej právnej úpravy,

Kým hmotno-právna stránka prezumpcie nevinu vyjadruje predovšetkým vyjadrovacie možnosti iných osôb (súdu, orgánov činných v trestnom konaní ale aj ostatnej verejnosti) vo vzťahu k vine obvineného, tak jej procesno-právna stránka vyjadruje určité záväzné pravidlá pre dokazovanie vykonávané v rámci trestného konania.

Ide o tieto pravidlá:

- obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu (obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech)
- nedokázaná vina má rovnakú váhu ako dokázaná nevina (obvinenému musí byť vina preukázaná)
- **v pochybnostiach v prospech obvineného (*in dubio pro reo*).**

Pre účely tohto rozhodnutia je relevantné predovšetkým posledné uvedené pravidlo, podľa ktorého, pokiaľ teda existujú o otázke viny obvineného naďalej **rozumné** pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť inými dôkazmi, je nutné rozhodnúť v jeho prospech.

Aj v kontexte vyššie uvedených právnych úvah bol preto v tomto štádiu konania v intenciách ust. § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotený dôkazný materiál získaný v tejto veci, **a to najmä v kontexte právoplatného rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 2 To 7/2014**, pričom bolo potrebné prijať právny záver, že trestné stíhanie obvineného Timka je dôvodné zastaviť postupom podľa § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por.

Tento procesný postup [§ 215 ods. 2 písm. a) Tr. por.] bol napokon zvolený aj z toho dôvodu, že u obvineného aktuálne neprichádza do úvahy postup v zmysle § 218 Tr. por. Je to najmä z toho dôvodu, že spolupráca obvineného Timka v tzv. v kmeňovej kauze „Babylon“ bola medzičasom ukončená, keďže vo veci bol vyhlásený rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť.

Pritom v rámci uznesenia podľa § 218 Tr. por. je nevyhnutné obvinenému určiť skúšobnú dobu **minimálne v trvaní dvoch rokov**, aby počas tejto doby pokračoval v spolupráci v trestnom konaní, čo však už nie je aktuálne. Do úvahy by preto prichádzalo iba rozhodnutie v zmysle § 215 ods. 3 Tr. por., ktorým sa trestné stíhanie ukončuje.

Avšak vzhľadom na fakt, že obvinený bol už v inej trestnej veci právoplatne odsúdený na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov (t.j. do 19.4.2026), je plne dôvodné (a to aj s poukazom na spoluprácu obvineného) rozhodnúť v zmysle § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por. Konkrétne ide o rozsudok ŠTS pod sp. zn. 3T/4/2024 zo dňa 18.04.2024, ktorý sa týkal u obvineného Timka prečinu podplácania podľa § 333 Tr. zák., ktorý bol ohraničený rokmi 2015 až 2019.

Možno pripomenúť, že trestná sadzba pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2017 bola pritom vymedzená do troch rokov. Spodná hranica trestu odňatia slobody teda nebola určená vôbec a horná bola určená do maximálnej výšky troch rokov. Aj vzhľadom na to, že k odovzdaniu žiadneho úplatku pri aktuálne posudzovanom skutku napokon nedošlo, táto aktivita ostala „len“ v rovine žiadosti, kde obvinený XXXXX plnil tzv. úlohu sprostredkovateľa, pričom počas trestného konania sa priznal, spáchanie skutku oľutoval, spolupracoval s OČTK, je preto zvolený procesný postup v rámci tohto uznesenia, plne dôvodný.

Takéto rozhodnutie v zmysle § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por. je navyše i v plne v súlade so zásadou hospodárnosti a efektívnosti (rýchlosti) trestného konania, nakoľko podľa aktuálne platnej právnej úpravy vydáva rozhodnutie podľa § 215 ods. 3 Tr. por. sudca pre prípravné konania po naštudovaní spisu a vykonaní ďalších procesných úkonov (najmä výsluchu obvineného), čo by opäť predĺžilo nastolené trestné konanie. Možno pritom pripomenúť, že v tomto konaní ide o skutok (kvalifikovaný ako prečin), ktorý bol spáchaný ešte v roku 2017, teda pred takmer 8 rokmi.

Na základe vyššie opísaných skutkových a právnych okolností bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

JUDr. Ondrej Repa, PhD.
prokurátor